

kjendelsen af Valget. Det ærede Medlem fra Sorø (Alberti) har antaget at maatte fastholde den tidligere Tanke om at udsætte Valget indtil Undersøgelsen var færdig, idet han, som der ſtaaer i Betænkningen, henviſer til, at ſaaledes har det „i Reglen“ været Tilfælde her i Thinget, men han indrømmer alſaa, at der kan gives Underſtagelſer fra Reglen, og Udvalgets Flertal har nu ment, at der nepoi i dette Tilfælde efter ſamtlige foreliggende Forhold maa ſjønnes at være en ſaadan Sikkerhed, at man kunde ſe bort fra det Reſultat, der kan komme af Undersøgelsen. Efter al mulig Sandſynlighed vil den ikke kunne komme til at forandre Overbeviſningen om Stemmegivningens Nigtighed, ſaaledes at der kunde være Tale om, at den Kandidat, der blev erklæret for valgt, ikke i Virkeligheden ſkulde være det. I Henhold hertil er det, at Udvalgets Flertal har indſtillet, at det Valg, der den 26de Juli foretoges i Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds, nu maa blive godkjendt af Thinget.

Alberti: Jeg ſkal gjerne ſtrax indrømme, at der er ſtor Likelighed for, at Udsættelſen af det roſtilbſte Valg for at ſaae underſøgt, om den Kandidat, der fik de fleſte Stemmer, er valgt med Rette, vil føre til, at Valget godkjendes, hvad enten nu Godkjendelsen ſker idag eller ſøft, naar vi ſaae de begjærede Oplyſninger. Grunden til, at jeg ikke kan ſlutte mig til det øvrige Udvalg, har jeg kortelig betegnet i Betænkningen. Da her var Spørgsmaal om at udsætte Valgets Godkjendelse, da ſtod Forholdet aldeles ligesom idag; der var 70 Stemmer afgivne til Forde for Grev Scheel; det var et ſaa betydeligt Antal Stemmer, at der maatte ſæregne Grunde til at ſtøtte en Udsættelſe. Den ærede Ordfører for 2den Afdeling (Hørup) fremhævede endogſaa den gang, at der i ſelve Afdelingen havde været Uenighed om det, men at Flertallet var ſtemt for en Udsættelſe. Ogſaa det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (B. Holm), ſom derefter blev indſat i Valgbrevsudvalget, fremhævede, at en Undersøgelse om det roſtilbſte Valg vilde være aldeles betydningsløs, naar man ſøft havde godkjendt Grev Scheel ſom valgt Rigsdagsmand, og alt dette ſkede, uagtet det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ſte Valgkreds (Rimeſtab), der var Medlem af den Afdeling, ſærdels beſtemt inhærende og paafod, at der var Grund til ſtrax at godkjende Grevens Valg. Nu beſtrægtter jeg den Forhandling, ſom foregik her i Salen, for at være en Inſtruktion, hvorefter Udvalget ſkulde underſøge det roſtilbſte Valgs Gyldighed, og der foreligger i Virkeligheden — jeg gjentager det — ikke endnu Andet, end at den ene Kandidat har 70 Stemmer flere end den anden. Efter de fremkomne Klagepunkter er der ſlet Intet at befrygte med Henſyn til, at Oplyſningerne

ſkulde være ikke gunſtige for den valgte Kandidat. Jeg maa derfor antage, at Spørgsmaalet her egentlig ligger for om, hvilken Troverdigheid man vil give diſſe Atteſtationer, Klokkeren og Sognefogden i St. Jørgensbjerg. Saavidt jeg forſtaar Udvalgets Medlemmer, er der ingen af dem, ſom perſonlig kjender diſſe Atteſtationer. Godkjendes Valget nu ſtrax, beror Godkjendelsen jo paa et perſonligt Tillidsvotum til Sognefogden og Klokkeren i St. Jørgensbjerg. Om diſſe ærede Medborgere fortjene en ſaadan overordentlig Tillid og ſkulde have en ſaadan Indflydelse, at de kunne afkræfte Thingets Afſtemning paa detſ første Samlingsdag, vil jeg nu overlade til Thingets Medlemmer at afgjøre. For mig have diſſe Atteſtationer ſlet Intet at ſige; thi det er ikke af den Slags Atteſtationer, at Valgs Gyldighed ellers afhænge. Dernæſt maa jeg fremhæve, at i Klagen over Valget i Roſkilde, nemlig den første Klage, ſom var her tilſtede, da Valgets Godkjendelse blev udsat, opkaſtedes der Bemærkninger om hele Valghandlingen for St. Jørgensbjergs Vedkommende. Det fremhæves deri, at Afſtemningen varede meget længe for dette Sogn, og at der ſtadig blev hentet Stemmegivende derfra under Afſtemningen, og ſaaledes indtraf der ſtadig Hjælpetopper fra Bjerget for den valgte Kandidat. Det var Noget, ſom jo muligviſ kunde fortjene en Undersøgelse, men derom tales Intet af diſſe to indflydelsesrige Mænd, Sognefogden og Klokkeren i St. Jørgensbjerg. Ligeſaa lidt har Udvalget ellers faaet nogen Oplyſning om de Antepoſter, der ere anførte; Valget og Mislighederne ved Stemmegivningen i Roſkilde er der Intet om. Om Valgtrykket, ſom tillægges Forpagteren paa Oſtrupgaard, er der heller Intet oplyſt; om Beſtræbelſerne fra Stationsforvalterens Side i Roſkilde ved at ſende Krollier og Telegrammer ud for at hente Hjælpetopper til Grevens Valg, er der heller Intet oplyſt, ſaa jeg kan virkelig ikke indſe, naar ikke det ærede øvrige Udvalg vedkjender ſig en overordentlig Tillid til Sognefogden og Klokkeren i St. Jørgensbjerg, at vi her ſtaa anderledes end den Dag, da det paagældende Valgs Godkjendelse blev udsat. Jeg ſer derfor ikke rettere, end at Thinget ved idag paa diſſe Betingelſer, paa diſſe Beviſligheder at vedtage Godkjendelsen deſavouerer aldeles den Udsættelſe, ſom der gives Godkjendelse den 9de Auguſt. Jeg tror ikke, at det behøves. Jeg tror, at i den ſædvanlige Fremgangsmaade ved Godkjendelsen af Valg her i Folkethinget, naar de ſøft ere blenue udsatte, ligger der Grund nok til at ſige, at Godkjendelsen idag er ubeimelig, at den er fortidlig, og det er paa det Grundlag, at jeg har afgivet min Betænkning. Jeg ſlutter fremdeles dermed, at jeg ikke lægger perſonlig Vægt paa, om Godkjendelsen ſker nu i dette Dieblif eller